

lich: मल M. 5, 134. बध Bāg. P. 1, 7, 57. उत्पाता: 14, 10. प्रज्ञा: — दैक्कि-कीर्मानसी: 3, 10, 1. subst. pl. *Körperliches* 5, 19, 12.

दैक्का (wie eben) adj. *im Körper befindlich*: आत्मन् Bāg. P. 1, 4, 30. m. *die in den Körper gefüllte Seele*: एते दैक्कस्य सान्निपा: 6, 1, 42.

दैग (!) m. *Stier* Wils.

दैगधर (von 1. डक्) nom. ag. 1) *Melker* AV. 10, 10, 5 (oxyl.). गवाम् MBh. 4, 67. 7, 2410. KUMĀRAS. 1, 2. BHĀG. P. 4, 18, 10. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 309, 2. Uebertr. *der Etwas ausbeutet, Nutzen ziehet aus* (acc.): ऋदैगधा धर्ममात्मनः BHĀG. P. 3, 29, 32. — 2) m. *Kuhhirt* TRIK. 3, 3, 218. H. an. 2, 242. MED. dh. 8. — 3) m. *Kalb* TRIK. 2, 9, 20. 3, 3, 218. H. an. MED. — 4) m. *ein aus seiner Dichtkunst materiellen Nutzen ziehender Dichter* TRIK. 3, 3, 218. H. an. MED. — 5) f. *दैगधो Milcherin, Milch gebend*: धेनु VS. 22, 22. गो MBh. 1, 3934 (सु). 3950. 8006. 7, 2929. 13, 4920. von einer Amme, welche viel Milch hat, Suçr. 1, 371, 16. Uebertr. *die Etwas* (acc.) *spendet*: ऋचला ह्यनया भूमिर्दैगधो कामानिवात्तमान् ॥ दैगधो वासंसि रत्नानि पशून् u. s. w. MBh. 13, 3104. fg. subst. *Milchkuh* RĀGĀN. im ÇKDr. MBh. 7, 2410. 12, 2731. 2733. 13, 3258. RAGH. 2, 23.

दैगधव्य (wie eben) adj. P. 8, 2, 32. Sch. zu *melken*: वत्सौपम्येन दैगधव्यं राष्ट्रमतीणवुद्धिना MBh. 12, 3280.

दैघ (von डघ् = 1. डक्) adj. *milchend* oder m. *Melkung, Milchung*: वाजो नु ते श्वसस्यावत्तमुरुं दैघं धरुणं देव रायः RV. 5, 15, 5. — Vgl. मधु, सु.

दैडी f. *eine best. Pflanze und deren Frucht* gaṇa करीतक्यादि zu P. 4, 3, 167. — Vgl. डोडी, दाडी.

दैध m. *Kalb*; dieses Wort und diese Bedeutung soll nach ÇKDr. in KĀNDOM. 36 देव सदैध कदम्बतलस्य, wofür BROCKHAUS देवसदैधःक० liest, wodurch aber Metrum und Name des Metrums (दैधक) gestört werden) anzunehmen sein. दैध könnte in diesem Falle aus दैगधर verkürzt sein.

दैधक n. oder ऽवृत्त n. *ein best. Metrum* (4 Mal — — — — — — — — — —) ÇRUT. 20. KĀNDOM. 36.

दैमन् (von 1. ड) in ऋदामद, ऋदामध, wo दैम als Grundform angenommen worden ist.

दैरक *Riemen* Schol. zu KĀTJ. ÇR. 7, 3, 20. 6, 11. Nach ÇABDĀRTHAK. im ÇKDr. m. f. *ein zum Aufbinden der Saiten einer Laute dienender Strick*.

दैरगु (दैस् + गु) adj. *lahm an den Armen* TRIK. 2, 6, 13. GĀTĀDH. im ÇKDr.

दैर्यक (दैस् + यक) adj. *stark, kräftig (der an den Armen anpackt)* HĀR. 127.

दैर्या (दैस् + र्या) f. *Sinus* SÜRJAS. 2, 47, 48.

दैर्दण्ड s. u. दण्ड 1 gegen das Ende.

दैर्मूल (दैस् + मूल) n. *Achselgrube* H. 589.

दैल (von डल्) 1) m. *das Schwingen, Schaukeln* ÇKDr. Wils.; auch wohl *Schaukel*: ०यान PĀTĀLAKHANḌA im PĀUMA-P. ÇKDr. ०माण्डय UTKALAKHANḌA 42 im SKANDA-P. ÇKDr. In der Bed. *Schaukel, Sänfte* gewöhnlich *देला* f. (auch nom. act. nach Vop. 26, 192) AK. 2, 8, 3, 21. H. 785. 1481. MED. 1. 27. HĀR. 214. क्रीडन्तो देलया जुष्टो प्रमदामिव R. 5, 16, 32. ताः स्वमङ्गमाधिराप्य देलया प्रेङ्गयन्परिज्ञानापविद्धया RAGH. 19, III. Theil.

44. *देलान्देलन* (v. l. *देरा*) PRAB. 40, 6. *वेल* MBh. 1, 1214. *देलेव मुङ्गरायति याति चैव सभां प्रति* N. 10, 27. *श्रियो देलालेला विषयनरसाः* PRAB. 96, 1. *संदेहदेलां प्राप्तं नश्यतः* so v. a. *von Zweifeln hin und her geworfen* MBh. 9, 3525. *संदेहदेलास्य* KĀM. NĪTIS. 9, 75. *विचारदेलामा-रोक्त* KATHĀS. 9, 87. *देलाधिष्ठेन चित्तेन* 2. 48. ०चलचित्तवर्ति RAGH. 14, 34. Z. d. d. m. G. 14, 574, 20. *देलाकुलधी* RĀGĀ-TAR. 6, 59. In der Bed. *Sänfte* in folg. Stelle: *राज्ञा देलावृत्तेन* PĀNKAT. 256, 16. Die Form *दे-ली* f. in ÇABDĀRTHAK. ÇKDr. Vgl. *चुर्तेदाल*. — 2) m. *eine best. Stellung der geschlossenen Hand* Verz. d. Oxf. H. 202, a, 15. 86, a, 34. — 3) f. *आ die Indigopflanze* AK. 2, 4, 3, 13. MED.

देलायात्रा देल + या f. Bez. eines Festes, bei dem Govinda in einer Sänfte herumgetragen wird, As. Res. III, 273.

देलाय् (von *देला*), *देलायते wie eine Schaukel hinundhergehen*, — *schwanken*: *मतिर्देलायते नूनं सतामपि खलाक्तिभिः* Hit. IV, 53. *देला-यमानमति* 121, 6. स तु देलायमानो वा द्विधाभावेन पाण्डवः MBh. 7, 1241. *देलायित sich hinundherbewegend*: ०श्रवणकुण्डल Verz. d. Oxf. H. 130, b, 32.

देलिका (wie eben) f. *Schaukel, Sänfte* HĀR. 181. UTKALAKHANḌA 42 im SKANDA-P. ÇKDr.

दे.शिखर (दैस् + शि) n. *Schulter (Spitze des Armes)* RĀGĀN. im ÇKDr.

1. *दोष* m. (n. R. 6, 33, 30) = *अत्यय* AK. 3, 4, 24, 152. = *आदीनव* (HĀR. 196), *आन्नव* H. 1373. = *दूषण* und *पाप* MED. sh. 15. 1) *Fehler, Schaden, Mangel, Gebrechen, Fehlerhaftigkeit, eine fehlerhafte, schlechte, schädliche Eigenschaft, Uebelstand*: *यद्यपीदं शरीरमन्धं भवत्यनन्धः स (आत्मा) भवति यदि स्नाममन्नामो न वैषो ऽस्य दोषेण दुष्यति* KĀND. UP. 8, 10, 1. *सूर्यो यथा सर्वलोकस्य चतुर्न लिप्यते चानुषिर्वाक्यदे-यैः* KATHOP. 3, 11. *दृष्टदोषा कया मया । पश्यां गत्वा करिष्यामि मणिर-त्नम्* HARIV. 2108. *नोन्मत्ताया न कुष्ठिन्या न च या स्पृष्टमैयुना । पूर्व दोषानभिख्याप्य प्रदाता दण्डमर्हति ॥* M. 8, 205. *देहदस्याप्रदानेन गर्भो दोषमवाप्नुयात्* JĀGĀN. 3, 79. *ज्ञायामदोषाम्* RAGH. 14, 34. *कञ्चित्ते नोपपद्यते दोषा द्वादश राघव* R. GORR. 2, 109, 66. *पाण्डिते च गुणाः सर्वे मूर्खे दोषाश्च केवलम्* ad Hit. Pr. 6. *षडोषाः पुरुषेणेक कृतव्या भूतिषिक्ता । निद्रा तन्नीमिषं क्रोध आलस्यं दीर्घमूत्रता* MBh. 5, 1048. *मुक्तदोषा (श्री)* BHĀG. P. 3, 15, 21. *आज्यस्थालीदोषे* KĀTJ. ÇR. 25, 5, 24. *सर्वनाशे कृषिषो दोषे वा* 4, 13. *राज्ञिदोषघातेन पण्ये दोषमुपागते verderben, Schaden leiden* JĀGĀN. 2, 256. *यथा पर्वतधातूनां दोषा दृष्टान्त धाम्यताम्* MĀR. P. 39, 11. *नेत्रदोषगुणस्य* M. 9, 330. *नुत्तरीतिज्ञदोषैश्च वर्जितम् (आश्रमम्)* MBh. 3, 11040. *वनं च दोषबहुलम्* 49. R. 2, 28, 4. Suçr. 1, 173, 21. 174, 1. *बहु-दोषा हि शर्वरी* MRĀĪH. 26, 8. *शोभा — पुनरुक्तदोषा* RAGH. 14, 9. *स्मृतिदोषवृत्ते भर्तरि in Folge des mangelhaften Zustandes des Gedächtnis- ses, — des gestörten Gedächtnisses* ÇĀK. 191, v. 1. — 2) *Schlechtigkeit, Sündhaftigkeit*: *गुणदोषौ च कर्मणाम्* M. 1, 107. 117. *कर्मदोष die Sündhaftigkeit einer Handlung, eine sündhafte Handlung* 104. 6, 61. 95. 12, 9. *गुणदोषौ विज्ञानता von dem, der Gutes von Bösem, Recht von Unrecht zu unterscheiden versteht*, 2, 212. *गुणदोषविचक्षण* 9, 169. *धर्मदोषप्रसङ्गेन* so v. a. *die böse, Unheil bringende Pflicht* R. 2, 23, 6; st. dessen bei GORR. 20, 6: *धर्मलोपभयदेव*. — 3) *Fehler, Verfehlung, Versehen, Vergehen, Verbrechen, Schuld, Sünde*: *दोषश्चासमाप्नोत्यात्* KĀTJ. ÇR. 1,